

Arrest

nr. 248 201 van 26 januari 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE VOS
Ruddervoordestraat 1
8820 TORHOUT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 29 september 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 30 juli 2020 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 november 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 november 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat B. DE VOS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. VANBEYLEN, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 22 november 2018 dient de verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 30 juli 2020 beslist de gemachtigde van de toenmalig bevoegde minister (hierna: de gemachtigde) dat de machtigingsaanvraag in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet van

22 november 2018 onontvankelijk is. Dit is de bestreden beslissing, die aan de verzoeker werd ter kennis gebracht op 26 augustus 2020.

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoeker wordt het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan.

3. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve werpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op dat het voorliggende beroep niet ontvankelijk is wegens de laattijdigheid ervan.

Overeenkomstig artikel 39/57, eerste lid, van de Vreemdelingenwet kunnen een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing worden ingesteld met een verzoekschrift binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het beroep gericht is. De beroepstermijn bepaald in artikel 39/57 van de vreemdelingenwet is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch behandelen (cf. RvS 18 juni 2004, nr. 132.671).

De Raad stelt vast dat de thans bestreden beslissing, blijkens de stukken van het rechtsplegingsdossier (zie stuk 1, inventaris verzoekschrift), aan de verzoeker werd ter kennis gebracht op 26 augustus 2020. De verzoeker heeft op die datum getekend voor ontvangst. Overeenkomstig artikel 39/57, §2, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet begon de beroepstermijn derhalve te lopen op 27 augustus 2020, dit is de eerste dag die volgt op de afgifte. De vervaldag voor het indienen van het verzoekschrift betreft derhalve vrijdag 25 september 2020. Het verzoekschrift, dat werd ingediend bij aangetekende brief van 29 september 2020, is derhalve laattijdig ingediend.

Noch in het verzoekschrift, noch ter terechtzitting wordt door de advocaat van de verzoeker een situatie van overmacht aannemelijk gemaakt. Ter terechtzitting heeft de advocaat van de verzoeker er zich in tegendeel toe beperkt zich, met betrekking tot de ambtshalve exceptie van niet-ontvankelijkheid ratione temporis, te gedragen naar de wijsheid van de Raad

Ambtshalve dient dan ook te worden vastgesteld dat het beroep niet-ontvankelijk is ratione temporis. Deze vaststelling volstaat om het beroep te verwerpen.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig januari tweeduizend eenentwintig door:

mevr. C. DE GROOTE,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. DE GROOTE